

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennymi i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów
Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. —
Holandya. — Włochy. — Niemce. — Doniesienia z ostatniej
poczty. — Wiadomości handlowe — Kronika.

Monarchya Austriacka. Sprawy krajowe.

Lwów, 16. lipca. Wychodzący w Wiedniu dziennik „Fortschritt“ podał w numerze 147 z 27. maja t. r. artykuł pod napisem: „Głos o pomoc z Galicji“, w którym opowiada następujące zdarzenie:

„We wsi Czerchowice, (w obwodzie samborskim), bawiły się „dzieci chłopskie, a między niemi jedno żydowskie, ośmioletnia córeczka Berla Greifa z tej samej wsi. Dwoje dzieci chrześcijańskich „posprzeczalo się między sobą, i jedno drugiego uderzyło w twarz tak „silnie, że uderzonemu puściła się krew z nosa. Na krzyk skrwawionego dziecięcia przybiegła matka i nie pytając wcale o winowajcę, obita małą żydówkę. Na to nadszedł wójt tej wsi i dodając: „nie tak się bije dziecię żydowskie,“ porwał tę małą dziewczynę, rzucił nią o ziemię i nieszczęsne dziecię kopnął kilka razy „butem ciężkim w głowę tak silnie, że na miejscu ducha wyzionęła. Mordercę nie oddano jednak po dziś dzień pod sądowe „śledztwo.

Jesteśmy w stanie opowiadać to dziennika „Fortschritt“ sprostować na podstawie śledztwa sądowego, a mianowicie podług zeznań zaprzysiężonych świadków i podług obdukcji przez zaprzysiężonych lekarzy sądowych przedsięwziętej.

W istocie bawiło się 14. maja na podwórzu Józefa Pasickiego wójta w Czernichowie dwoje jego dzieci, do których się przyłączyło Taube Dwoire Greif, dziewięcioletnia córka mieszkającego w sąsiedztwie starozakonnego Berla Greif.

Wśród zabawy gonił Taube Greif za starszym sześciolletnim synem wójta chcąc go dopędzić. W biegu potrafił uciekający chłopak przypadkiem trzecholetniego brata, który upadł, w skutek czego krew z nosa mu się puściła. Na krzyk dziecięcia nadbiegła matka Rozalia Pasicka, nakrzyzczała na starszego syna, który się skrył, i

wziąwszy skrwawione dziecię na rękę, uderzyła druga ręką małą żydówkę dwa razy po plecach. Niebawem zjawił się i Józef Pasicki na podwórzu a dowiedziawszy się, że dziecinną zabawą spowodowała skrwawienie jego młodszego synka, ujął małą żydówkę za ramię, wyprowadził ją — gdy się już zmierzchało, mówiąc gniewnie, iż już czas iść spać — z swego podwórza ku pomieszkaniu jej rodziców, przyczem miał ją kopnąć nogą. Ta ostatnia okoliczność nie jest jednak dowiedziona, lecz udowodnionem jest zupełnie, że Pasicki był wówczas bosym, i że ani uderzenia Rozalii Pasickiej ani owe kopnięcia nie mogły być silnemi, gdyż Taube Greif oddalała się bez płaczu i bez przestradchu i z całą przytomnością i śmiało odpowiadała wójtowi i jego żonie. Nazajutrz widziano Taube Greif zupełnie zdrową w ogrodzie ojca swego, jak szeszaw zbierała i jadła. Dopiero trzeciego dnia t. j. 16go maja zachorowała i 19. maja umarła.

Berl Greif w ciągu choroby nie wspominał nawet lekarzowi o pobiciu dziecięcia, ale po śmierci wniósł skargę do c. k. sądu obwodowego w Samborze, że dziecię w skutek pobicia umarło.

Śledztwo sądowe wykazało wyżej przytoczoną istotę czynu, a obdukcya przez lekarzy sądowych przedsięwzięta udowodniła, że nie było ani zewnętrznych ani wewnętrznych śladów pobicia, lecz że Taube Dwoire Greif umarła na tyfus.

Ces. król prokurator w Samborze podał do sądu krajowego w Wiedniu wniosek o wytoczenie postępowania karnego przeciw dziennikowi „Fortschritt“ za umieszczenie powyższego artykułu prawdę przekraczającego.

(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)

Wiedeń, 18. lipca. Ich Mość Cesarstwo zjadą w połowie sierpnia do Ischl, gdzie już z końcem lipca przybędą dostojni rodzice Najjaśniejszego Pana.

— Pierwszy marszałek dworu, hr. Kuefstein, odjechał wczoraj do Ischl.

— Jej Mość Cesarzowa Marya Anna powróci z początkiem sierpnia z kąpeli morskich u wybrzeża Fiumy do Tryestu.

— Posel duński, hrabia Billebrahe, odjechał wczoraj za urlopem do Kopenhagi; pod niebytność jego załatwia sprawy ambasady sekretarz legacji p. Holtern.

— Z Frankfurtu przyjechał wczoraj austriacki, a z Londynu angielski kuryer gabinetowy z depeszami.

(Sprawozdanie komisji długów państwa. c. d.)

Stan całego długu państwa austriackiego

z dniem 31. grudnia 1859 i z początkiem roku 1860.

Liczba porządk.	B. Nowy dług w walucie austriackiej.	Uprocentowane po 5%	Stan z końcem grudnia 1859 podług rozpoznania komisji długów państwa		Przez rozwiązanie funduszu amortyzacyjnego długów państwa zmniejszył się o	Rzeczywisty stan z początkiem roku 1860			
			zł.	c.		z osobna		razem	
						zł.	c.	zł.	c.
87	Z konwersji (na mocy najw. patentu z 3. września 1858) obligacji uprocentowanych niżej 5% w monecie konw.	5	38,327.530	38,327.530	..
88	Z wylosowania na mocy najwyższego patentu z 28. marca 1818	5	2,145.813	9 $\frac{1}{10}$	121.241	16 $\frac{1}{10}$..	2,824.571	93
89	Za ściągnięte cła konsumcyjne	5	266.474	266.474	..
90	Lomb.-wen. pożyczka z r. 1859 (z sumy 30,000.000 zł. było wydanych)	5 w sr.	15,016.781	15,016.781	..
	Suma		55,756.598	9 $\frac{1}{10}$	121.241	16 $\frac{1}{10}$..	55,635.356	93
	<i>Do zwrócenia.</i>								
91	Pożyczka angielska z roku 1859 w kwocie 6,000.000 ft. szt. à 10 zł. wal. austr., z czego do końca grudnia 1859 wydano	5 w srb. nie-uproc.	17,500.000	17,500.000	..
92	Dług do banku narodowego za ściągnięcie pieniędzy papierowych w walucie wiedz.		167.601	84	167.601	84
	Suma		17,667.601	84	17,667.601	84
	Suma długu w wal. austr.		73,424.199	93 $\frac{1}{10}$	121.241	16 $\frac{1}{10}$..	73,302.958	77
	a mianowicie: { uprocentowanych		73,256.598	9 $\frac{1}{10}$	121.241	16 $\frac{1}{10}$..	73,135.356	93
	{ nieuprocentowanych		167.601	84	167.601	84

Wydanie przytoczonych pod nr. 88, 89 i 92 obligacji w walucie austr. zasadza się na najw. patencie z 27. kwietnia 1858 i na rozporządzeniu c. k. ministerjum finansów z 31. października 1858, l. 5206 m. f.

Liczba porządk.	III. Dług bieżący. w walucie austriackiej.	S t a n		Przez rozwiąza- nie funduszu amortyzacyjnego długu państwa zmniejszył się o		Rzeczywisty stan z początkiem roku 1860				
		Upro- cento- wane po 5%	z końcem grudnia 1859 podług rozpo- znania komisji dłu- gów państwa				z osobna		razem	
			zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.
93	Do banku narodowego: Zaliczka na nakazaną najw. postanowie- niem z 19 kwietnia 1859 r. 5% pożyczkę w sumie 20,000.000 zł.	2	133,000.000	..	34,000.000	99,000.000	..
94	à conto przyzwołonego najw. postanowieniem z 8 listopada 1859 kredytu w sumie .. 20,000.000 zł.	5	6,000.000	6,000.000	..
95	które na dniu 20. stycznia 1860 bankowi narod. splacone zostały.									
96	Z długu zaciągniętego na dniu 18. października 1853, a pokrytego do- brami skarbowemi ..	nie- proct.	97,000.000	97,000.000	..
97	Zaliczka na zaciągniętą w r. 1859 w Anglii pożyczkę srebrną ..	3	20,000.000	20,000.000	..
98	Do funduszu amortyzacji długów państwa: za wydane na niższo-austr. główną kasę krajową asygnacje kasy centralnej ..	2 1/2	252.000	..	252,000
99	Do depozytowej kasy państwa: za wydane na niższo-austr. główną kasę krajową asygnacje kasy centralnej ..	4	41,685.000	..	41,685.000
100	W zabranych depozytach sądowych ..	4	7,619.000	7,619.000	..
101	Vaglie (dla Wenecyi) ..	3	3,091.684	42 5/16	3,091.684	24 1/10
102	W będących w obiegu asygnacjach parcyalno-hypotekarnych ..	nieupr.	863.500	863.500	..
103	W pieniądzech na budowę kościoła ślubowanego ..	5	5,000.000	5,000.000	..
104	W pieniądzech zabranych z funduszu indemniz. zł. 52,806.535 34	4	71,358.775	71,358.775	..
	Od tego potrąciwszy zaliczki udzielone pojedyn- czym funduszom indemnizacyjnym w kwocie „ 18,945.708 31 5/10		721.970	721.970	..
	Z asygnacji medyolańskiej kasy centralnej dla lomb.-weneckiej kasy depozytowej w sumie 1,746.000 zł. przypadają na Wenecję 2/5 części	5	33,860.827	2 1/16	33,860.827	2 5/16
	Suma bieżącego długu ..	4	698.400	698.400	..
	(c. d. n.)		421,151.156	45	75,937.000	345,214.156	45
	a mianowicie: { uprocentowanego ..		298,287.656	45	75,937.000	222,350.656	45
	{ nieuprocentowanego ..		122,863.500	122,863.500	..

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 13. lipca. Ich Mość Królestwo udali się dziś do **La Granja**. — Dzienniki portugalskie powstają już na nowe ministeryum, za to iż oświadczyło, że w administracji państwa postępować będzie w duchu dawniejszego ministeryum. — Jenerał Prim ze swą rodziną odjeżdża dziś do Paryża. — *Gazeta* ogłasza regulamin względem zaprowadzenia chińskich robotników na Kubie.

Anglia.

(Sprawy syryjskie.)

Londyn, 15. lipca. *Times* pisze w sprawach Syrii jak następuje:

„Interwencja mocarstw europejskich zamierzona w Syrii, nie ma w sobie, co by mogło lub u Porty lub u mocarstw samych wzbudzić jakowś podejrzenia. Rzecz jest nadto ważną, by mogła służyć za pokrywkę w jakiej politycznej intrydze i jesteśmy przekonani, że ani Francya ani Anglia nie myślą wcale ciągnąć osobistych dla siebie korzyści z niedoleżności tureckiego rządu i z zaburzeń w Syrii. Poczynione dotąd kroki są właśnie takie, jakich położenie rzeczy wymagało. Admirał Martin odpłynął z jednym oddziałem floty śródziemnego morza ku wybrzeżom syryjskim. Francuzi posłali tam także znaczną siłę wojenną, a i inne mocarstwa europejskie mają swoje zastępy. Oczywiście, że wszystkie te środki ostrożności zostały przedewszystkiem użyte dla ochrony poddanych odpowiednich państw; ale rozumie się samo przez się, że obecność 3—4000 majtków i żołnierzy okrętowych w Bejrucie wystarczy zupełnie, aby to miasto lub którekolwiek inne miejsce na wybrzeżu zabezpieczyć od napadu wojska fanatyków i że chrześcianie zyskają przezto kilka przynajmniej przytułków, dokąd będą mogli się chronić przed zaciekłością prześladowców. Jest to niezawodnie słaba tylko pomoc dla narodu, który żyje rozprószony po tak wielkiej prowincyi poprzerynanej górami i przesmykami, które są w ręku nieprzyjaciół. Ale jest to pierwszy krok, który mógł być uczyniony i należy się spodziewać, że obecność floty i groźby jej dowódców wywrą moralny wpływ na mieszkańców. Lord Wodehouse zapewniał w izbie wyższej, że rząd Jej królew. Mości porozumiał się z Turcyą, Rosyą, Prusami, Austryą i Francyą co do środków, któreby się okazały potrzebnymi, a pogłoska, jakoby Francya zagrażała zbrojną interwencyą, jest nieprawdziwa. Jak my utrzymujemy, ma się rzecz tak, że jest życzeniem i Francyi i naszego rządu, ażeby Turcyja sama usmierzyła te niepokoje i podała rękojmię, że nie wybuchną powtórnie.“

(Posiedzenie parlamentu z d. 13. lipca.)

W izbie wyższej zapowiedział margrabia *Normanby* na przyszły piątek mocę względem przedłożenia kopii lub wyjątków z despesz, jakie nadesłał poseł angielski w Toskanii w latach 1855, 1856 i 1857 co do stanu administracji w państwie kościelnym. Z tych dokumentów pokaże się, jakich starań dokładał pan Lyons i on sam (*Normanby*), ażeby skłonić rząd papieski do zaprowadzenia pewnych reform. W owym czasie wydarzył się wypadek, który zasługuje na uwagę izby. Pan Lyons otrzymał bardzo pojednawcze instrukcje od lorda *Clarendona*, ale równocześnie nadeszła wiadomość, że najwyższa powaga ministeryalna (lord *Palmerston*) oświadczyła w izbie niższej, że państwo kościelne nie było nigdy lepiej rządzone, jak za czasów *Mazziniego*. Trudno opisać, jak przykre wrażenie sprawiła ta wiadomość na rządzie papieskim. Margrabia spodziewa się tedy, że rząd nie odmówi przedłożenia tych dokumentów. — Lord *Malmesbury* pytał o korespondencyę względem odstąpienia wysp *Bai* państwu *Honduras*. Lord *Wodehouse* przyrzekł przedłożyć ją jak najprędzej.

W izbie niższej pytał p. *Kinglake* ministra spraw zagranicznych, czy wszystkie 8 mocarstw zgodziły się również jak Szwajcaryja i Sardynia na konferencyę w sprawie sabaudzkiej, i czy nastąpiło jakie poprzednie porozumienie co do podstawy tej konferencyi. Jestto rzecz wielkiej wagi — mówił — żeby konferencya ta przyszła do skutku, gdyż tylko na niej możnaby wytoczyć skuteczne układy. Możnaby tu wprowadzić zarzucanie niebezpieczeństwo, że konferencya taka byłaby niejako uznaniem aneksyi; ale zwracamy uwagę na to, że ten traktat turyński służyłby za podstawę konferencyi, lecz 92. artykuł konkluzyjnego aktu wiedeńskiego w połączeniu z tym faktem, że Cesarz Francuzów obsadził okręgi *Chablais* i *Faucigny*, i konferencya nieopierałaby się na przypuszczeniu, że traktat podpisany na dniu 24. marca jest prawomocny. Sir *Robert Peel* przedstawiał, że szanowny lord i mocarstwa, które przyzwoliły na konferencyę, powinni starać się o to, ażeby prawa Szwajcaryi, o które głównie tu chodzi, w zupełności uznana została. Po nim zabrał głos pan *Benol Osborne*: Szanowny mój kolega, pan *Kinglake*, wystąpił ostatnią razą z szczególniejszą wiadomością, mianowicie, że Cesarz Napoleon przyrzekł w *Villafranca* Cesarzowi Austriackiemu zwrócenie *Lombardyi* pod warunkiem, ażeby Austryja dopomogła mu zdobyć prowincyę nadreńską. — *Kinglake*: „Warunek był taki: żeby Austryja dozwoliła zdobyć.“ — *Osborne*: Albo dozwoliła zdobyć; i to nieźle. Wszystko, co powiada szanowny kolega, godne jest uwagi. Wiedział o zamiarze wezwołania Sabaudyi nierównie prędzej, niż którykolwiek z ministrów Jej król. Mości. Wprawdzie trudno ogadnąć, mówił *Osborne* dalej, zkąd otrzymał tę najnowszą wiadomość, jeśli nie od samego Cesarza austriackiego, gdyż oprócz obudwu Monarchów nie było nikogo więcej przy konferencyi. Wypada mi przeto zapytać szanownego lorda, czy nie słyszał co o tej propozycyi Cesarza Napoleona w *Villafranca*? Lord *John Russell* odpowiedział kolejno na wszystkie pytania: „Mój szanowny kolega z *Britgewater* (*Kinglake*) zdaje się przypuszczać, że pewne mocarstwa zezwoliły na udział w zaproponowanej konferencyi. Tymczasem ma się rzecz inaczej. Rząd francuski, jak wiadomo z dokumentów, zaproponował trzy sposoby do pogodzenia 92. artykułu traktatu wiedeńskiego z turyńskim, a jednym z tych trzech sposobów jest konferencya. Zatem nie rząd francuski zwołał konferencyę. Na to oświadczył rząd Jej król. Mości niezwłocznie, że uważa konferencyę za najlepszy sposób załatwienia tej sprawy; ale niewiadomo nic jeszcze, czy także inne mocarstwa przystąpiły już stanowczą odpowiedź na tę propozycyę; sądzę jednakże, że jeśli konferencya będzie zwołana, przyszłe każde z nich swego pełnomocnika. Co do drugiego pytania, czy nastąpiło poprzednie porozumienie, tedy oświadczył rząd francuski od samego początku, że jedyną praktyczną podstawą konferencyi powinno być staranie mocarstw ażeby, pogodzić 92. artykuł konkluzyjnego aktu wiedeńskiego z traktatem turyńskim, i ja też sądzę, że nie można proponować żadnej innej podstawy. Zresztą niewiem nic o tem, jakoby Francya miała oświadczyć z góry, że nie zezwoli na odłączenie żadnej części Sabaudyi; rząd francuski powiedział tylko, że jeśli taki projekt wniesiony został, przytoczy swoje zarzuty przeciw niemu. Nakoniec przechodząc do tajemnicy szanownego kolegi z konferencyi w *Villafranca*, na której o ile mi wiadomo, nie było nikogo więcej prócz dwóch Monarchów, tedy mogę zapewnić, że otrzymaliśmy rozmaite mniej więcej urzędowe raporta o tej konferencyi, ale nie ma w nich najmniejszej wzmianki o podobnej propozycyi.“ — Potem mówił *Cochrane* swoją rezolucyę, ażeby poseł w Chinach nieobstawał przy urządzeniu stałej ambasady angielskiej w Chinach. Lord *Russell* zbijał jego argumenta przeciw żądaniu angielskiemu zwracając uwagę na to, że w stolicy chińskiej istnieje ambasada rosyjska. Poczem odrzuciła izba tę mocę i posiedzenie skończyło się o 2. godzinie zrana.

Francya.

(Nowiny dworu. — Sprostowanie pogłosek. — Interwencya w Syrii. — Urządzenie więzień.)

Paryż, 15. lipca. Cesarz i Cesarzowa przepędzą cztery lub pięć dni z początkiem września w Sabaudyi i w Nissie, a ztamtąd udadzą się do Korsyki i Algieru.

— Na wiadomość, że generał Goyon ma przyjechać do Paryża, doniosły niektóre dzienniki zagraniczne, że korpus okupacyjny w Rzymie ma być o połowę zmniejszony i że komendę obejmie generał brygady. *Constitutionnel* zapewnia, że wiadomość ta jest całe bezzasadna.

— Margrabia La Greca przyjechał tu w misyi od rządu neapolitańskiego i pojedzie ztąd do Londynu.

— Słychać, że wyłączenie korpusu francuskiego w Syrii nie jest jeszcze stanowczo uchwalone, ponieważ sprzeciwili się temu niektóre mocarstwa. Naradzano się już także ze stolicą apostolską, w jaki sposób wypadałoby zabezpieczyć na przyszłość katolików w Libanie.

— Rada stanu zajmuje się teraz planem, jak by się dało całkiem znieść system odosobnienia w więzieniach. Skazani na jednoroczny areszt będą na przyszłość umieszczani w więzieniach departamentowych, skazani na 2 do 5 lat będą posyłani do Algierii, gdzie dla nich mają być przyrządzone więzienia, nakoniec skazani na więcej niż 5 lat będą deportowani do Nowej Kaledonii.

Holandya.

Haaga, 10. lipca. Druga izba stanów jeneralnych zebrała się dziś znowu.

Włochy.

(Układy Neapolu z Turynem. — Wydalenie La Fariny.)

Turyn, 14. lipca. *Opinione* donosi, że postowie neapolitańscy zapewne 15. b. m. do Turynu przybędą, i utrzymuje, że rząd neapolitański przyjął podstawy układów. — Podług dziennika *Patrie* miały się już rozpocząć w Turynie układy między Neapolem i Piemontem. Korespondencye, które ten półurzędowy dziennik otrzymał, wróżą tym układom pomyślny skutek, dzięki pośrednictwu mocarstw, pojednawczemu usposobieniu Cavoura i sposobowi myślenia nowego ministerium neapolitańskiego.

— Wychodzący w Palermie dziennik ogłasza dnia 14. lipca następującą notę: „W sobotę zostali na szczególny rozkaz dyktatora wydaleny z naszego miasta: Józef La Farina, Grisetti i Tosti, (ci dwaj rodem z Korsyki należeli do policji stałego ładu.) Ci trzej wydaleny nastawali w Palermie na istniejący teraz porządek rzeczy. Rząd czuwając nad spokojem w kraju, nie może dozwalać pobytu takim ludziom.“

Niemce.

(Obwieszczenie policyjne w Lipsku.)

Lipsk, 12. lipca. Na rogach ulic poprzybijano dziś wieczór obwieszczenie rady i urzędu policji miasta Lipska następującej osnowy:

„Zaszło ostatnich dni tutaj wypadki wzięto ze wszech stron pod ścisłe rozpoznanie, a obzałowani ulegną prawem przepisanej karze. Nie ma powodu do obawy dalszych zaburzeń. — Po udowodnieniu tutejszych mieszkańców przywiązaniu do prawa i porządku mamy niezawodną nadzieję, że będą spokojnie czekać na rezultat tego rozpoznanie i nie dadzą powodu do żadnego wzburzenia, a tem samem że w porach wieczornych będą unikać skupiania się, stawania lub przeciągania po ulicach.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 19. lipca. *Gazeta wiedeńska* pisze: Dziś na pełnem posiedzeniu wzmocnionej rady państwa raczył Jego ces. Wysokość dostojny Arcyksiążę prezydent rady państwa odezwać najwyższe własnoręczne pismo, które tu dosłownie przytaczamy: „Kochany kuzynie Arcyksiążę Rainer! Postanowiliśmy na przyszłość nakładanie nowych podatków, dalej podwyższanie istniejących podatków i dodatków do stałych podatków, do akcyzy i należytości od spraw sądowych, dokumentów pism i czynności urzędowych, na-koniec zaciąganie nowej pożyczki, rozporządzić tylko za zgodą Naszej wzmocnionej rady państwa i zastrzegamy sobie wyjątek od tego postanowienia o tyle tylko w razie wojny, jeżeli byśmy ze względu na stosunki nie uznali za potrzebne zwołać Moją pomnożoną radę państwa. Racz kochany Kuzynie to Moje postanowienie oznajmić Mojej pomnożonej radzie państwa.“

Paryż, 19. lipca. Dzisiejszy *Monitor* podaje osnowę listu Sultana do Cesarza Napoleona. Sultán powiada w nim: „Cesarz wie zapewne, z jakim zalem dowiedziałem się o wypadkach w Syrii. Użyję wszelkich sił, by przywrócić tam porządek i bezpieczeństwo, ukarać winowajców, ktokolwiek oni są i wymierzyć wszystkim sprawiedliwość.“ W końcu dodaje, że pragnąc uchylić wszelką wątpliwość co do zamiarów rządu tureckiego, poruczył tę ważną misję Fuadowi Baszy, którego zasady znane są Cesarzowi.

Londyn, 18. lipca. Dzisiejsza *Times* sądzi, że jeśliby Porta nie zdołała przywrócić porządku w Syrii, rozstrzygną inne mocarstwa przyszłość tego nieszczęśliwego kraju.

Medyolan, 18. lipca. *Unione* pisze; „Listy z Rzymu donoszą, że książęta Borghesi, Aldobrandini, Salviati i Patrici opuścili Rzym i przenieśli się do Paryża. — Dnia 14go chciała banda zbojcka zrabować dylizans w drodze do Vigentino, ale wojsko odparło ją i pojmało kilku złoczyńców. — Z Neapolu piszą do dziennika *Perseveranza*, że Liberio Romano mianowany jest ministrem spraw wewnętrznych, a generał Pianelli ministrem wojny. Równocześnie z poselstwem neapol. przybyli także postowie sycylijscy Amari i Busacca do Turynu. — Jak donosi dzisiejsza *Unione*, ma Depretis doręczyć Garibaldiemu własnoręczny list Wiktora Emanuela. — Podług depezy prywatnej z Rzymu miał Papież wyprawić pana Corcelles w nadzwyczajnej misyi do Paryża.

Rzym, 14. lipca, (na Marsylię). Alokucya Papieża do Piemontu nazywa anexyę Romagnii łupieżą świętokradzką. Książę Grammont miał długą konferencyę z Papieżem, poczem 20. batalion strzelców otrzymał rozkaz odejść do Civitavecchii i wsiąść na okręt.

Neapol, 14. lipca (na Marsylię). Liczne patrole przeciągają po mieście. Rozdawano tu proklamacye Garibaldiego i Settembriniego przeciw panującej dynastji. Garibaldi powiada w swojej: „Jestem rojalista, ale wolę Wiktora Emanuela, który powiedzie nas na Austryę.“

Konstantynopol, 17. lipca. W Damaszku wymordowali Turcy do 500 chrześcian i spalili kilka kościołów.

Wiadomości handlowe.

(Targ Olomuniecki na woły.)

Olomuniec, 11. lipca. Na dzisiejszym targu było 90 wołów z Galicyi, ale 33 sztuk pozostało niesprzedanych. Ceny podniosły się i cennik mięsa wypadł na 21 zł. 60 c. w. a. Za najlepszą parę wołów wagi 880 \mathcal{E} mięsa i 140 \mathcal{E} łożu płacono 228 zł.; za najpośledniejszą parę wagi 600 \mathcal{E} mięsa i 40 \mathcal{E} łożu 138 zł.; cena przeciętna z 41 sprzedaży wypadła na 191 zł. 80 c. w. a. za 800 \mathcal{E} mięsa i 100 \mathcal{E} łożu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Borkowski Dunin Alex., z Winniczek. — Urbanski Rudolf, z Dobrosina.

Hotel angielski: Steiner Fran., c. k. dyrektor, z Brodów. — Rzewuski Wik., z Gologór.

Hotel krakowski: Wnorowski Jan, z Derżowa. — Agapsowicz Krzyszł., z Grochowic.

Hotel europejski: Hr. Czarnecki Zygm., z Prus.

Zajazd podolski nr. 509 $\frac{1}{4}$: Szczurowski Jan, z Dryszczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. lipca.

PP. Borkowski Izyd., do Polilczya. — Górski Izyd., do Lipicy górnej. — Słonecki Zeno, do Krechowic. — Zukier Zyg., do Chorośnicy. — Lisowiecki Ant., do Nieglowiec. — Witosławski Wład., do Tuligłów. — Szaryn Piotr, do Krakowa. — Młocki Fran., do Zwierzyna. — Schaefer Edw., c. k. przełożony powiatowy, do Glinian. — Wiśniewski Hen., do Dobrzan. — Wolański Mik., do Karlsbadu. — Szeliski Kal., do Nowosiódek.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. lipca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 26	+ 15.4	81 3	połud.-wsch. sł.	pogoda
8. god. pop. i.	325 88	+ 22 2	46 7	"	pochmurno
10. god. wiecz.	325 88	+ 16 6	73.5	południowy "	pogoda

T E A T E R.

Dziś opera niemiecka: „**Robert der Teufel.**“ Występ gościnny pana Sonthem i pani Marlow-Homolatsch.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacji i t. d.

Dnia 23. lipca: Sprzedaż rządowego budynku nr. 695 w Tarnopolu. — Wydzierżawienie dochodów miejskich w Samborze. — Wydzierżawienie realności nr. 111 w Przemysłu. — Licytacya na dostarczenie papieru do fabryki w Winnikach.

Dnia 25. lipca: Licytacya na dostarczenie ubrania dla więźniów w Złoczowie. — Sprzedaż dóbr Przedrzymiechy w Zólkwi.

Dnia 26. lipca: Licytacya na wybudowanie stajni wojskowej w Tarnopolu we Lwowie. — Sprzedaż $\frac{2}{3}$ części realności nr. 33 $\frac{1}{2}$ miasto we Lwowie.

Dnia 30. lipca: Sprzedaż starego mosiądzu, starej miedzi i blachy we Lwowie.

Dnia 31. lipca: Licytacya na wystawienie stajni wojskowej w Brzeżnach za pomocą ofert we Lwowie. — Licytacya na dostarczenie kamienia na gościeńce w komisaryacie drogowym złoczowskim za pomocą ofert w Złoczowie, a komisaryacie drogowym czortkowskim za pomocą ofert w Czortkowie. — Wydzierżawienie młynów kameralnych w Dobromilu. — Wydzierżawienie podatku konsumcyjnego od mięsa w Tarnopolu. — Licytacya na wystawienie i wyrestaurowanie mostów na zólkiewsko-sokalskim gościńcu w Zólkwi.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 20. lipca

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zlr. 80 30 Metaliki po 5% za 100 zlr. 70 25; po 4 $\frac{1}{2}$ % za 100 zlr. —; po 4% za 100 zlr. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zlr. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 844; Instytut kredytowy dla handlu i przemysłu 191. —; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.

Liasty zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zlr. —.

Wekslowy. Augsburg za 100 zlr. połudn. niemieck. waluty 168 35. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 126. —. Medyolan za 100 zlr. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennice 6.3, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs lwowski.

Dnia 20. lipca.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	5	93	5	98
Dukat cesarski	5	96	6	3
Półimperyal zł. rosyjski	10	27	10	44
Rubel srebrny rosyjski	1	97	2	—
Talar pruski	1	89	1	92
Polski kurant i pięcioletówka	—	—	—	—
Galicyj. liasty zastawne za 100 zlr.	84	5	84	60
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	70	88	71	63
5% Pożyczka narodowa	29	80	80	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. lipca.

1. Bieg publiczny.				2. Stan oblig. domestykaln.		3. Akcje.	
A. Państwa.		pien.	towar.				
W austr. wal. po 5%	66 25	66 50		Wen. pożyczka z r. 1859	80.60	£0.75	
Z pożyczki narod. po 5%	80.10	80.25		po 5%	68.—	68.50	
Z r. 1851, ser. B. po 5%	98.—	99.—		Dług Tyrolu	4%	54.— 55.—	
Metaliki po 5%	70 30	70 60		po 3 $\frac{1}{2}$ %	47.— 48.—		
dtto. „ 4 $\frac{1}{2}$ %	62 25	62 50		Dług Salzburga	3%	39.— 40.—	
dtto. „ 4%	55.—	55 50		po 3 $\frac{1}{2}$ %	33.— 34.—		
dtto. „ 3%	41 50	41 75		Dług Krainy	2%	26.— 27.—	
dtto. „ 2 $\frac{1}{2}$ %	35 25	35 75		po 1 $\frac{3}{4}$ %	23.— 23.50		
dtto. „ 1%	14.—	14 10		2. Stan oblig. domestykaln.			
Przez. do wylos. z r. 1839	129 50	129 75		po 3% za 100 zł.	16.—	18.—	
„ 1854	95	95 25		po 2 $\frac{1}{2}$ % za 100 zł.	13.—	14.—	
„ 1860	96 15	97 15		po 2 $\frac{1}{4}$ % za 100 zł.	12.—	13.—	
„ 1860	96 15	97 15		po 2% za 100 zł.	11.—	12.—	
Renty Como po 42 lir. aus.	15 50	15 75		po 1 $\frac{3}{4}$ % za 100 zł.	10.—	11.—	
Wylos. obl. dawn. długu państ.	4% 61.— 62.—	68 50		3. Akcje.			
„ 4% 54.— 55.—	68 50			Banku nar.	846	847	
„ 3 $\frac{1}{2}$ % 47.— 48.—	68 50			Inst. kred. dla handlu po	191.70	191 80	
„ 3% 59.— 60.—	68 50			200 zł. w. a.	191.70	191 80	
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju	2 $\frac{1}{2}$ % 52.— 54.—	68 50		Niż.-austr. tow. eskont.	176	178	
„ 2% 48.— 49.—	68 50			po 500 zł.	176	178	
„ 1 $\frac{3}{4}$ % 38.— 39.—	68 50			Póln. kolei po 1000 zł. m.k.	1881	1883	
dtto. z procent za granicą	4% 61.— 62.—	68 50		Tow. kolei żel. państwa po	260	261	
	4% 54.— 55.—	68 50		200 zł. m.k. czyli 500 fr.	260	261	
				Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	192 25	192 50	
				Połud.-póln.-niem. kolei			
				kem. po 200 zł. m.k.	127 50	128	
				Kolei Cisy po 200 zł m.k.	126.—	126.—	
				po 100 zł. (50%) wpłaty	126.—	126.—	
				Lomb.-wen. kolei żel. po			
				200 zł. w. a. czyli 500 fr.			
				z wpłatą (50%)	151 50	152	
				Kol. Kar. Lud. po 200 zł.			
				m.k. z wpł. po 100 zł. (50%)	137.—	137 50	
				Kol. Preszb. Tyrn. I. emis.			
				po 200 zł. m.k.	22.—	24.—	
				dtto. II. emis. po 200 zł. m.k.	56.—	60.—	
				Kolej Bustehradzka po			
				500 zł. m.k.	640.—	650.—	
				Kolej Aussig.-Ciepl. po			
				200 zł. m.k.	80.—	82.—	
				z wpłatą 60 zł. (30%)			
				Kol. Bern. Ross. po 200 zł.			
				dtto. z pierwszeństwem			
				po 200 zł. m.k.		200.—	

		pien.		towar.			
		pien.	towar.	pien.	towar.	pien.	towar.
Kol. Grac.-Köfl. i Tow.							
górn. po 200 zł. w. a.		116.—					
Austr. towarz. żegl. par.							
po 500 zł. m.k.		445.—	446.—				
Lloyda w Tryście po							
500 zł. m.k.		188.—	200.—				
Mostu łane. w Peszcie po							
500 zł. m.k.		375.—	380.—				
Tow. młyn par. w Wied.							
po 500 zł. m.k.		340.—	350.—				
Powsz. austr. Tow. gaz.							
po 250 zł. m.k.		—	—				
4. Liasty zastawne.							
Banku narodowego							
6let. po 5%		101	101 50				
10 „ 5%		97 50	97 75				
w mon. kon. przeznac. do							
los. po 5%		93	93 25				
na 12 m. 5%							
Banku narodowego							
przez. do los.							
za 100 zł.		100.—	100.—				
w wal. austr.							
po 5%		88	88 25				
Gal. Tow. kred. po 4%		84.—	84.50				
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.							
Kolej Elżbiety po 5% za							
100 zł. m.k.		95.—	95.50				
Tow. austr. kol. państwa							
po 500 fr.		132.50	133.—				
Kol. póln. po 100 zł. m.k.		94.—	94.50				
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.		129.—	130.—				
Kol. Gloggn. za 100 zł.		84.—	84.—				
Tow. żeg. par. na Dun.							
za 100 zł. m.k.		93.—	93.—				
Lloyda za 100 zł.		87.—	87.—				
6. Losy.							
Inst. kred. dla handlu po							
100 zł. w. a.		106.—	106 25				
Tow. żeg. par. na Dun. po							
100 zł. m.k.		99	99 50				
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.		116.—	117.—				
Pożycz. miasta Budy po							
40 zł. w. a.		37.—	37.50				
Esterhazego po 40 zł. m.k.		83.—	84.—				
Salma „ 40 „ „		36.50	37.—				
Palfiego „ 40 „ „		38.50	39.—				
Clarego „ 40 „ „		27.—	27.50				
St. Genois „ 40 „ „		39.25	39.75				
Windischgräza 20 zł. „		23.—	24.—				
Waldsteina 20 „ „		26.25	26 75				
Keglevicha 10 „ „		14.50	15.—				
7. Weksle.							
(Na 3 miesiące.)							
Amsterdam za 100 zł. hol.		108.—	108.10				
Augsburg za 100 zł. w. p. n.		108.—	108.10				
Berlin za 100 tal.		—	—				
Wrocław za 100 tal.		—	—				
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.		—	108.25				
Genoa za 100 lir. piem.		—	—				
Hamburg za 100 M. B.		95.25	95.35				
Lipsk za 100 tal.		—	—				
Liwna za 100 lir. tosk.		—	—				
Londyn za 10 ft. szt.		126	126.10				
Lugdun za 100 fr.		—	—				
Medyolan za 100 zł. w. a.		—	—				
Marsylia za 100 fr.		—	50.20				
Paryż za 100 fr.		—	—				
Praga za 100 zł. w. a.		—	—				
Tryest za 100 zł. w. a.		—	—				
Wenecya za 100 zł. w. a.		—	—				
(31 dni po ukazaniu.)							
Bukareszt za 100 piast. wol.		—	—				
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—	—				
Dyskonto weks. Bank. nar.		—	5%				
na pap. publ.		—	5%				
8. Kurs złota.							
w przecięciu w w. a.							
Dukaty ces. men.		6 zł.	2 $\frac{5}{10}$ c.				
dtto. pełnej wagi		6 „	2 „				
Korona		17 „	45 „				
Półkorona		— „	— „				
Napoleonodor		— „	— „				
Rosyjski impery.		— „	— „				
Kurs korony w c. k. kasach		13 zł.	50 c.				

KRONIKA.

(Otrucie grzybami.) W Pałecznicach, w obwodzie tarnopolskim, zachorowało 19. i 21. z. m. nagle sześćoro ludzi, i 4 z nich umarło. Pokazało się, że jedli szkodliwe grzyby.

(Trzęsienie ziemi i morza w Indjach zachodnich i w Peru w miesiącu kwietniu r. 1860.) Od połowy marca po koniec pierwszego tygodnia czerwca wystąpiła potęga natury z całą gwałtownością i siłą w Ameryce. Przepowiadac już to zdawała się sama zorza północna, obwieszczając się światłością swoją na kontynencie amerykańskim 50 razy od końca sierpnia r. 1859 aż do 23go kwietnia 1860. Dnia 15. marca 1860 zatrzęsa się ziemia w Kalifornii od Carson City aż do Sacramento tak gwałtownie, że mieszkańcy przestraszeni z domów uchodzili. W cztery dni potem dnia 19. marca począł buchać wulkan Grand-Bruled na francuskiej wyspie Réunion na Oceanie indyjskim. Wybuch poprzedził jak zazwyczaj grzmoty podziemne, poczem nagle wypłynęły dwa gęste, czarne strumienie z otchłani krateru. Jeden strumień szeroki na 200 metrów płynął niszcząc wszystko po drodze ku Sainte-Rose, drugi ku Saint-Philippe. Na 16 mil w okrag na morzu roznosiło piaskiem i popiołem. Krater wyrzucał od czasu do czasu ogniste kule, które jak błyskawice migły się wśród kłębow dymu i popiołu. Piasek, który wulkan wyrzucał był dosyć gruby, popiół przeciwnie nadzwyczaj miutki i całe ciemny. W czasie tego wybuchu wulkanu Grand-Bruled (19. marca) pokazała się w Sztokholmie i w Haparanda w stronie północno-wschodniej zorza, ale widzialną w zachodniej Europie nie była. Cztery czy pięć dni później nawiedziły Europę i Amerykę trzęsienia ziemi i burze z grzmotami, śniegiem i gradem, a mianowicie: 23 marca trzęsienie na Jamajce, 24. marca około 4tej godziny zrana na zachodnim krawędziu Bretanii, na wyspie Belle-Ile, Lorient, Trinité itd. trwało pięć minut, za to północno-zachodnia burza całą noc trwała. Kierunek był jak jedni utrzymują od południa ku północy, podług innych zaś od północnego zachodu ku południowemu wschodowi, z tej niepewności oznaczenia pokazuje się, jak niedostateczne czyniono obserwacje. Tego samego dnia (24.) srożyła się straszna burza ze śniegowicą, grzmotami i błyskawicami w zachodniej Europie od biskajskiej aż do botnickiej odnogi. W czternaście dni po wybuchu wulkanu na Oceanie indyjskim nastąpił powtórny gwałtowny wybuch Wezuwiusza. Konfiguracja góry szczególnie od strony Neapolu znacznie się zmieniła. Trzęsienie trwało jeszcze 23. kwietnia, to jest już trzeci tydzień i jeszcze końca nie było, ciągle Wezuwiusz wybuchł, nawet gwałtowność i siła wybuchu coraz się zwiększała. Strumień lawy płynący w szerokości 35 metrów rozdzielił się. Trzęsienia ziemi w Indjach za-

chodnich, jako to: w Nowej Providence, Cuba, Haiti i t. d. trwały od niedzieli wielkanocnej, t. j. od 8. kwietnia aż do 24go. Od 18go kwietnia zaczęło się trzęsienie na południowym morzu w południowej Ameryce i powtarzało się jeszcze 25go. Dało się także czuć na okrętach krążących po morzu w Indjach zachodnich, a na wybrzeżach Peru ustąpił ocean z brzegów. W 14 dni po trzęsieniu ziemi i morza w Indjach zachodnich i południowej Ameryce otworzył się w Islandyi, której wulkany pod jednym stopniem długości z wulkanicznymi Azorami leżą, wulkan Katla na południowo-wschodniej części tej wyspy a znany ze swego wybuchu w r. 1755 równocześnie z trzęsieniem ziemi i morza na półwyspie piryńskim. Katla należy do łańcucha wschodniego Mirdalsjökkel na południowym wybrzeżu wyspy. Na wyspach Westmanna oznajmił się 9. maja ten wybuch mnóstwem popiołu i piasku wulkanicznego, które wiatr wschodni pędził ku tej stronie. Gdy wiatr się uciszył, napadało szczególnie 13. i 14. maja tyle piasku i pomeksu w odnodze, że prawie całkiem została pokryta. Od wschodu od tak zwanych szanów można było widzieć sam wybuch, który we wszystkich kierunkach jasniał. Śniegu nie było widać na górach Mirdalsjökkel, bądź że się stopił, bądź że go popiół przysypał. Prywatna korespondencya z wysp westmańskich dnia 14. maja donosi, że górnicy z tamąd opowiadają, jakoby cały kraj od Hjarlashedi na wschód do Mirdals albo kraju środkowego zalany był wodą. Utrzymują, że ta erupcyja najwięcej uszkodzi Alptaveri, Skapartungum i kraj środkowy. Ostatni raz wybuchł ten wulkan przed 35 latami. Wybuchy trwają tam zwyczajnie 3—4 tygodni.

Dodatek tygodniowy Nr. 29.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

- 1) Józef Dzierżyński, Koniuszy wielki koronny, Starosta żydaczowski, przez Maurycego hr. Ozieduszyckiego.
Postępowanie Jerzego w czasie zamieszek krajowych. — Pismo „o niedogodności elekcyjnego tronu“ — Najazdy nieprzyjacielskie. — List bezpłodności od Mazepy dla Jerzego. — Skutki pultawskiej porażki. — Czynnności i posługi Jerzego publiczne. — Domowe przygody i kłeski. — Uchylenie się w życie prywatne. — Prace i zajęcia naukowe.
- 2) Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie. Sprawozdanie komisji wydzielonej do zdania sprawy z postępu w gospodarstwie Dublin.
- 3) Pismennictwo w Galicyi. Do pismennictwa w Galicyi, zapisy bibliograficzne od roku 1849. Litery G. (ciąg dalszy) i lit. II.